

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 11 af 11

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Alþingi

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1935

Ann. um vísam fr. - Ed. t-l

Lögn. Atb 6.801-803

Þrítalegt „og þá stans“ öfver.

c. t. v. dæmi eins skjnt og æskilegt
væri.

316.

Valasamt er, at þess gildandi
l. sé sátt áðfararhaf, ef þeir er
gerð af öðrum umboðsmanni
(sbr. E. A. Dönnst. og réttarlan. 120,
enda dæmi myndu, at ógilda
hæva. Slekt myndi tillit: til
vinstri og réttarins gæva
þæt æskilegt.

319

1. Skipt, at 38 þemi heit til græna,
þer at heit signist stefna myndu
þema: skat sáttabæru ella.

2. Heit signist at taka fram, þvott
vengingarmál á sátt eiðar at
vera heimil, at a dæmi.

Skýrari fyrir mál vörð: st vanta:

h. m. g.

en þat hvort þetta málbot
þennu einungis til greina, þegar
sátt þenst daki á, eða hvort þat á
einungis vörð, ef sátt þenst á, þannig
at þat sé þá hljótt á þv. § 17.

Einfræmum þarf að taka fram, hver
afstata heit að dómara, er einjulegar
dómur mál, er til úrskurta dómara
þv. þessari gr.

§ 11

Þar er. at löggjafarástætan:

allur. gr. fyrir því sáttgæmum mega
mál, þar sem fram þennu.

úrskurta ein, mótmalta gægnvörð, þv.

ef telja má sammat, at hvar sé

auðveldhvort rétt eða vörð, þá:

státt: st, því at þv. meginvaldunni

þennu aðalvaldun ein alls daki

verða úrskurta, heldur m. m. m.

öllum málum vörð til dómstöluva.

En met þri að láta sáttmæfudin ⁽⁵⁾
 lá einbentanvald þeir, ~~þeir~~ þeir
 (þeir) þessum miklu vanda samv
 starf: en þeir alla hafa og þeir
 laust út þessu talamörk b. 2. t. 8. 10.
 : gr -

g h h .

Höskun vafi þann, að vera á
því, hversu skilegt er að presta
málum, sem gæssa eiga undir
írskaðt sáttmánum, ef annar
þann aðili mið mális frestirum.
Ef á öflum sönnunar gæga þarf
að halda muni þá yfir leið
vera markar þess, að málið er
deki svo einfalt, að sáttmánum
sæ þann um að dæma: því,
enda muni málið frestast svo
við þá, að allt eins fljótlegt var
að vera þá undir löm stóla.
Var því e. k. v. rétt að sitja

þá kvað: nú þat, at rathamann
dvaldu þeir atvísir virskanta um
innah, at þat lagi skýrt fyrir
þess þeir gögnum, er þegar
í stað þess þess fram. En þat
sem nú þat er, þá mundi verða
minni þörf fyrir slíkan fæst, ef
nítur væri fæð heimildin til at
þess þess, þegar málvalt gægn-
þessa þess þess fram.

387

Þessi alveg ljóst, hve hia gættu
rathamann á at þá: þeir
málum þess sem rathatílraun
fællur nítur, vegna þess at
mannalvæn, at lí matin dæði,
er rathamann þess er
virskant.

389.

Þessi meiningin er, at lögvaldsgjöf
er haldi þess valdi þess, sem nú er

þeirra hefur verið fengið með
lögum um þá, mun næst
þykjast að taka þat fram ber-
num orðum.

632.

Telja verður mig afarant, at
þykkilegt sé, at heimila setningar
annara en lögfræðinga: dómara-
þótt um tákmerktan tíma þess.
seti. Hef dómara störf allt:

alls-deki at leysa öðgærdar
manni at fara, og ef næstþykjast
er at setja öðgærdar mann:
sigður mannes embætti, sem aldrei
att: þó at vera leysur en þar
þá mögulegt hefur verið at
senda mann í statinn, att:

at taka undan honum dómara-
störf: n, a. m. b. önnur en skv. 33.
1. og 2. mgr.

þá er og gjört, at þat veikir
ítt hvöruggið, at dómarmálverk.
hefur í höndum vald um setur -

8
dómara og þá, sem umrættir :
20. apr. 1. mgr. Skerðing reitir -
öryggisins verður raunar minni
: einn máleinn er opin berum
máleinn, en eigna að síðar sýmist
trústrúshægt að þessa þeir sem
trúsgæfagæst um. Eshilegast væri
að þessu væri tiltekinn hópur
væðingarmála og er í besta
rætti. Sýmist a. m. k. á stöðulest
lýðmætun þá láta á kv. 7. dgh.
20. apr. einnig að til þessara
málanna, - þá meirumaltes
nóg er ný 333. um þessu - þá

En John heimildir : 4. mgr. nokkur
þessu?

334. meirumaltes
En John á kv. : 3. mgr. „enda hafi komum
þessu skil til ályngdun“ „þá stöð
dómara - - - - - skilum“ þessu íngar-
leust : Þessu leiga meirumaltes
væðingarmála - - - - - skilum : þessu
væðingarmála - - - - - skilum : þessu

9
þygnir berði. Til hatchinginn líkist þess
at vera, at : samþygni við þess
at va lönni heimilt at selata
hvert heldur slar. þess
at-la, en þá verður stefna at
vera þygnir berði, at at eigin
höttum lönninn, þótt eigin
stefna sé þygnir berði. Þess
vegna getum þá elga verið
meiningin, at sjálfstætt, þ. e.
án áfrýjunar atal máls, sé
at vi lönni heimilt at selata
at eigin höttum. Þá er og
þótt "sjálfstætt" í heyrilegast þess.
þá at þá verður at eiga við, at
áfrýntum um velningu liggja
þygnir um leit og áfrýntum um
atatalbóta skyldu. Þess vegna er
meiningin, at ef velribröfuna
er á at vera, undir at vi velt

10 þá sé þat gert met þann.

335.

2. dæði mættuynlegt, at taka þat
fram : högunum, sem virtist þekkt
: at þas, at afleiðing þess, at sé,
sem sviftur en starfi skv. h. mættuyn-
getur dæði ortist sí, at hann
higi heintuina a at taka við
starfanum aftur, þau sem sí
afleiðing eignist eiga at verða um
regluslega dómara? þess.

339.

Hjög heit, at svo mikilvægt atviti:
i vitharfaru, sem at dómþing séu
heit : heyranda hljóti, sé at
miklu leysti: litið vera þannit
undir þvi, heyrat þingit en heit
i þessum einstaklings eta dæði.
24 þat i annat borti en talið
orkilegt, at dómþing sé heit :
heyranda hljóti, verður at sjá

til þess, að þau sé hafi H
á þeim stöðum, þau sem þat
er framkvæman heft. Ný munur
nær ástætan vera til hús,
sem misgulegt er að nota til
dörf þinga, og verður, að vera
slafda til að nota þau, og
þau sem dæmi eru til vitunar-
leg hús verður að koma þeim
upp. -

Hobben ætíðingur, þann að
vera heft, at-þan get-þan
vilja dæmna ákvæðið að kafa
lökut dörf þing. Þetta má svo
á, að almennings heft munur
ákvæðið heftist opinna
dörf þinga og stritir þá gegn
þess, at-þan geta að eigin
vild, og e.t.v. ástæðuhausur
lökut þeim.

En ortalegit „misra af starf-
rakeri þingvotta starfsemi sinu“
þeyrilegt? En ekki betra at
hafa einn og segin: athers.

„sem starfium tekur þá hverjinn
sinu“ - En hegt at skla
þessum mönnum minna kaup
en greiða skal skv. katta
verðleysis félags, ef það er á
statnum, skv. t.d. ákvæðið:
framfærslu. nýja 450. - Þá
er spurning hvort ekki væri
réttast: þeykjavika at hafa
til þessa starfa fastlaunasta
og skipta menn.

§§ 53 og 54.

En það ekki ósamgjæmt:
§§ 53, 2. mgr. i. f. og 54, 2. mgr.
i. f., at arfangjum eta þú: verður
aldrei dæmdu málkostnaður 2

þafnvel þótt óðbert talsmál (13.
sé að láta þessa aðila taka við
málum, getur vel verið, að gætt
aðili hefi met bestan sinni
sæddit fyrirvernum þeirra
verulega kostnaðan í málum,
og er þátt þá óbæint tjón
þeirra, sem stíleyst sýnist, að
þeir þá eðuragætt skv. verjur
hefum vegum.

353.

Mundi ekki réttara að taka
fram, að undantekningin sem
við skifta hvefðsbröfum skv. 1.
magn. þeimur ekki til greina skv.
p. magn.

354.

E. A. talar : Dómsk. og réttarfori
að ef þann hefur verið stíft
og hún gilt: st meðan málið
stendur á milli, þá þeir þá

af hvor berde å samt konvener,
 af dommeren sigi at verten
 berde ludi fyrr pålys ber berde.
 i persi reglær med et vit l.
 fra 1900. Ef ber er rett
 signist samt signist at setja
 i § 54 til svarandi reglær og er
 i § 53, 3. mgr. So mikil signist
 vit, at vöðsendin fyrr at
 sleppa persi in § 54 si, er
 regin i atk. þar ekki at at-st.
 at to § 56.

Töluverður vafi signist leika i
 þer, at heppilegt er at [Félagið]
 berfjast seinstakur löggildingar
 af lögfæðingum til málafærslu
 á a. m. b. berfjast seinstakur próf
 til at þá hauer. Slatt er vit, at
 af slíku mundi leita, at ein-
 staka lögfæðingar mundi leuda
 i þeirri aðstöðu at vana fyrr

15
sér met gnisboman sleugga-
legum hatti. Ef þá-þróf:5 góti
elbi breint fonnatriti. En
hvat sem um þat er, þá virtist
ástátulaust að binda þenna rétt
við 15 ára aldur. [Ef væru rá
annat hafi hafa státtit lagaþróf
Met þer móti: góti einungis
þegar mis rétti: milli þeirra,
sem státtit hafa lagaþróf.
Súmin þeirra, oft þeir, sem
námit hafa gægtit erfitt laga,
munda þegar: státt, gæta
gægtit undir þetta þróf, þar
sem státtit, e. t. v. miklu
þessari menn góti að bíta
i 2 eða 3 ár. [Ef góti menn
menn gfi: rítt elbi ljúka laga-
þróf: gægi er 12 ára, þótt
þeir hafi: mentarhólanám 12
ára og hafi: þeir mesta hvata

16) Á námi senn, þá eftir vartan-
lega bræstur og á náms fyrir-
komulegi í deildinni mundi
lögmaðla aldur verða 73 ár,
en 74-75 ár sá venjulegi
aldur J. E. arkitekt er kallað, at
þannan hafi verið vit lög-
fræðileg störf á bestum tíma
áður en þeir mega ganga
undir málfræð. próf, en sjálf-
sagt at setja þá skilvort
áður en þeir eru sleppa aldur-
skilvortinu. Á öðrum starfsbil-
vort: mundi þó mi örtit
á minni þörf en áður, eftir
at lögmaðli á at verða
sannfara nokkurt þvaktist
starf.

Þó þess prófist sjálft er reglun-
ar nokkurt óljósar. Þannig sýnist
meðal tala ^{senn} prófist hjá lögmaðli

hvar á dönnunum og rétt st¹⁷
eiga að standa í um flutning
hvers máls fyrir sig. En þá
vaknar sú spurning hvort
regna megi fyrir um hvort
af hinum fjórum prófmálum,
eða hvort nóg sé, að
flutningur tveggja mála
sé talinn ófar. um þetta
sémið þurfa mánari ábr.

Þá er og gjört, að töluvertu
máttuðum hljóta að vera
á því, að slík próf fari fram
utan heilbrigðisken, þar sem
hinir lögskipuðu prófdönnarar
eru dæmi við hendur. Því
því heppilegast, að þar fari
öll fram í heil, en þá mundi
lítt mögulegt fyrir kandidata
að taka fulltrúast. utan heil-
brigðisken svo at þess vegna yrði:

8
líður ílla þannit vit. "Drotg-
leikar á prófinu eru þannig
stítt mjög miklir. Ég er og
mjög þess, að láta í lög lenda
þannit dómurinn í þessum - þannit
í stöð, þess dómurinn, eris og sv.
atlast t: l. - þannit þannit
þannit 967. mjög miklir

Ég þess, þess og sv. í fullum gandi.
Í stöð ^{á þess} "þess : dómurinn" þannit
"þess, þannit á þess. þess
at af vandræðislegu ríttarsambandi
þess, í þessum þessum.

971.
Þess vit: st. at taka þess þess
þessum þess, þess afleiðing þess
þess, at þessum þess undir
þessum, af þessum þessum, þess
þessum. þessum þessum þess
þessum þess. 4. þess. þess at
þess. at þessum þessum at láta

sva á, at staðfæddi hefti þar
með afsalát sér afgangurinn, en
skar. at þess. en elski til helkurinn at,
at þess. verði litit á. þess.

377.

Þess. merkin "islenkur af þess."

378.

Nobbeni vafi þess. at leika á þess.

Þess. at stöta en til at halda

þess. at stöta en til at halda

þess. at stöta en til at halda

þess. at stöta en til at halda

þess. at stöta en til at halda

þess. at stöta en til at halda

þess. at stöta en til at halda

þess. at stöta en til at halda

þess. at stöta en til at halda

þess. at stöta en til at halda

þess. at stöta en til at halda

þess. at stöta en til at halda

þess. at stöta en til at halda

20
móti veri og viðlit að koma
upp samlegum [þing]húsum, en
þar eru slær lögunum skil-
gröf: opinbera málflutnings.

78. gr.

Í oðr. við gr. segi, að greinin
heimili at sækja t.d.: landamerka-
máli bótabröf þyngi óheimila
notkun lands þess, en landamerka-
dómurinn fjallar um. Þetta sýnist
þó alls-ebbi flest: gr. þvi at
hinn mætti einungis um varnar-
þingit, en hitt er allt annað mál,
at fá dómstóli, sem til þessa
hefur ekki verið þar um at dæma
venjulegar fjárböf, jafnvel þó at
varnarþingis reglur væru í lagi,
heimild til at dæma þar. Til
þess þarf ótrúvætt laga bót
og þarf at bota þvi um á vit-
sigandi stöð, ef þar á eftir þvi,

sem i ath. og segir, en það h/ð
vintist heppilegt, þó at dökkuð
menninn fengin vit það af stafta-
vith af fleiri at vit um ein þess
öru, sei stak lega heppilegin til at
þara tætt. 386.

94-gr. skiftal. en abbi eigin-
leg varnar þings á þv. og segist
abbi vith at vitna i þá gr.
heldur i 53 54, 92 og 93.

Rannlega en vituast til 3. mæv. 25
gr. (1. 77. 1971 i stat 2. mæv. 25
gr. (2) og i 6. mæv. 27-gr. i stat
6. mæv. 26-gr. og i 2. mæv. 46-gr.
i stat 2. 11. 46-gr. - þá ma
spyrja, hvert almenin haf: verit
ni at þella vitur varnar þings-
á þv. 5 h. gr.

387.
Slegið segist at lesa minn

889. Þessi æt gæfa út stefnu óánitatan
af dómara nanna þegar stefna á
til manntals þessa : ~~Þessum~~
þessum önnur þing þar gætu
mæta vel státt svo á, at
þessi sé þessuvaraleyst hegt
at taka ^{þessu} (þessu) úr mál, sem
þessi hefur verið gert út vant
þessu fram. Og þar sem þessu
þing eru lát signist þessi
of at þessu þessu at stefnandi sé
stítt áður til at gæra dóm.
öru at vant þessu fram. ^{þessu þessu}
þessu á: li mæti at stefnandi. til dóm. 888

889.
Þessu þessi úg at hefa einu
þessu stefnuvott.

895.

Þ 7. mgr. veri þessu rétt at
þessu þessu orðum at þessu
stefnu á skrifstofu þessu.
þessu. ~~Þessu þessu~~ þessu
þessu þessu þessu þessu.

- Á kv. 4. mar. er vafalaust til
 löta, en æðlilegt sýnist, að jafn-
 framt þur, sem vefisvert er gert,
 að hana slíku skjalu ebbi
 á leiðis, sé það á skilið, að
 á eftirvritun sé á áberandi
 stað gert: um þessa daginn,

§ 105.

En minningin skv. 7. mar. að
 dönnari eigi ebbi, að veita frest
^{þótt} meira að-lían séu á frest sáttin
 nema hann telji: sakjanda ebbi
 verða krafinn framboðingun
 á skjala?

§ 106.

En skilja þv. 7. mar. § 105 skv.
 þv, en sáin lín á undan, virt-
 ast skilyrt in þv. frest: lín
 vera nokkurt stöng.

Sker. ágreininni virðist átal-
 vafan vera ein, að skriflegur
 málflutningur skuli vera, þar
 sem sérstaklega hefur, þess er
 áskilningur skuli vera munur legrar.
 Þetta all-hæpit, þar sem höfuð-
 málflutningurinn er hit tuzja
 réttarfar á vartanlega að vera
 skriflegi munurlegrar málflutn-
 ingurinn, og þar rétt að setja
 þar sem átalvafur. Skriflegt er
 fyrir munur. málfl. og næst
 og all-hæpit, þar sem mjög
 vafasamt er, að flókin mál
 græt: á þar að vera skriflega
 flutt, og á skriflegum mál-
 flutningsskjöllum ólöglegt ra-
 málflur. og að-liga mundi vartan-
 lega eina minna að græta er
 munurlegrar málfl. Réttast

mundi sennilega, at ákveðið (15)
veri, at skriflegan málfl. mætti
því at einu hafa, at annar
atili óskir og dómari samþykki
3115. (skr. 114)

Rátt sigurist at skulega atilja
til at meta til skilvirkustu
þess dómara þess, sem met
málist þess, ef óskir er leigari
leit at fara en vitni sem
skulega at fara.

Mundi atili, sem kvefat þess
at gagnatili þess, sem á heima
í öðru lögsöguvundum en
þess, þess sem málist, en rekist,
þess þess þess þess þess þess þess
skulega, at meta atila
meta ut þess réttar hald.

En óskir næstþingast, at þessum
ortum si fram rekist, at ef
atili allan at gefa skilvirkum,
© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

26) t. d. þaginn áttuinn dómara
er þinn, sem þu mæt málit,
þá se gættuðil ánnu til þess
þat nógur ánnu? il: to

" 1113 110. 2118

Nannst verður talið, at þu se
í samræmi við atles. heinnar, þer
at í þinn er gættuðil þaginn, at
aðiliga sjálfu geti ákveðið
frest áttu mális, þó at skilgættu
þu se ekki fullnægt, en til
þessa viti þu, at eigna heinnild.

revid's me 1117. il: to me to

Þendi ekki réttara at taka
tíðveruð áttu þann fram: þu.,
þat á þinn segir: atles., at
ákvæði ánnu þer, sem um viti
il: me. viti einnig
gættuðil þer. þeröfu atilga
fainnar þeröfu at a þaginn.

§ 188.

Seitvætta þarf orðalega 4. mgr.

§ 195.

Í alkr. er ranglega sagt, at § 120
gæfi dómara heimild til at taka
mál upp af nýju þótt dæmt sé.

Í málum þess gr. virstist velt
at taka fram, at þrest: skuli-
telja frá birtningu og upphæf-
ningu dómis skv. 3. og 4. mgr.

§ 194.

§ 198.

Er ástæða til at þarandi setji:
trúgningu þann „ólögðet“ sem
þarum kann at taka gagnat-
legt feldt: þv. En dæmi
vætt at taka þann ákv. um
met lögjunn hett: ætíð verti
at þessari trúgningu.

§ 200.

Þetta mál er at taka fram a. m. l.

201. h. t. l. , at áber. eiga- vat i
vit eirka- og vefsinnál.

§ 201.

Samstættar , a. m. b. : Þessgjavík
a. sitt hefur heitats dómari :
opnibænum málium og eirka-
málium. Þetta sýnist því at
taka þat fram bænum ortum
af eirka eirka mála heitats dómari
a einnig at skipta þessat
þegar sjö- og verskerandómur
þer með vefsinnál. Þetta því
samt málagra þar sem miverandi
áber. þer mun hafa þessinn þega
verit misskilin.

§ 200

Þessi virtist fullt samræmi
milli ag. og atker. , þar sem :
atker. segir , at at- li geti þrafist
með dómenda og bær af elski
a ortit vit þessinn þvöf. þetta

sjúast mundi verða heppi-⁽³¹⁾
leg áberast: , en næst sýnir best
virt: st vera að taka þau
upp í högin sjálf.

§ 11.

Skv. gr. virt: st hlutur þann
verða leikari en mi, þau sem
hinn skv. gr. þarf að snúa sér
tíð heitatsdómara verjandi en
mi getur hinn snúið sér heit
um tíð valdsmanus síns.

1931 sumar

Skift á mið: birt. : Ed. , at Hd. mundi
eðli líka , ef Ed. ferir við 3. umm. Gæf. at
fella niðan stóra lit. , sem Hd. hefur
samþykkt B. 550

1935

Þingfresdum samb. met þálli
Sp. A 597. 2. 47

BOGBESTILLING

(udfyldes helt.)

Til Benyttelse paa det kongelige Biblioteks Læsesal ud-
bedes (Forfatternavn, Titel, Trykkested og -Aar):

Gerrard Finer
Representative government
and parliament of industrial westminster

Katalog 157 Side 54 Format 1923

København, d. 26 / 6 1932

(Tydeligt Navn:)

Pjanni Benediktsson

Siddeplads Nr.

60

KVITTERING

(udfyldes straks undtagen
Laanerens Navn.)

Til Benyttelse paa det kongelige Biblioteks Læsesal har
jeg modtaget (Forfatternavn, Titel, Trykkested og -Aar):

Gerrard Finer
Representative government
and parliament of industrial
westminster 1923

Katalog 157 Side 54 Format

København, d. 26 / 6 1932

(Tydeligt Navn:)

Pjanni Benediktsson

Siddeplads Nr.

60

A þingsi 1931 samþykkt. segir Jón
Bald. „að Guðni Jónsson haf. „verit ríðinn
inn starf“, sem hann haf. verit stöð.
handverkjalasafni, og eigi hann þess tals-
verðan rétt á, að hit opinbara styrki hann
til starfa. B. 471-2. slv. og hit sama á
þingsi 1932 B. 464.

Fjölguna þann.

V. g. 3-4. Nál. 10-11, V. g. 14. E. g. 4
Sv. g. 15. Nál. 15. Sv. g. 18-19
Sundsh. 14. Nál. 15. g. 18. g. g. 9. Sh. 19

þann fjöldi á fundum.

V. g. 4. Nál. 10. Sv. g. 15.

Ykorn. E. Þ. 19

Agg. deilda

V. g. 9.

g. g. 9.

Aðmæld. g. g. 18.

Páll Þorinn: kom kominninn.
~~Á~~ Zinnidinn VI. Or 1990.

1-27. vill minnasta hlut-
fallstærni ofh., nefnið átti
deildastíflingur.